



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5729/2018
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ул. ... бр. ... и ББ из ..., ул. ... бр. ..., чији су заједнички пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из ..., против тужених ВВ из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Светолик Јефтић, адвокат из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2333/17 од 18.04.2018. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2333/17 од 18.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 678/15 од 19.01.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужиоци по основу наслеђа своје сестре сада пок. ЕЕ из ..., стекли правни основ за стицање права својине са уделима од по 1/3 на једној породичној кући која се састоји од приземља и спрата укупне површине 280м² као ванкњижној непокретности, која се налази на кат. парц. бр. ..., њива треће класе укупне површине 0,27,67ха из Л.Н бр. ... КО ..., као и право сусвојине на истим уделима на делу КП бр. неопходно за редовну употребу наведене куће, а у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке, при чему описани део кат. парц. ... има површину од 0.04,03 ха све КО ..., што су тужени ВВ и ЋЋ, као правни следбеници сада пок. ЖЖ из ... и тужени ГГ и ДД, као правни следбеници сада пок. ЗЗ из ..., као власника из Л.Н бр. ... КО ..., дужни признати и трпети да тужиоци по основу ове пресуде након њене правноснажности упишу своје право власништва са уделима од по 1/3 на породичној стамбеној згради која се налази на кат. парц. бр. ... када се стекну услови за то. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 252.300,00 динара.

Решењем Основног суда у Убу П 678/15 на записнику од 28.09.2016. године дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужилаца АА и ББ од 19.01.2016. године на новотужену ЂЂ из

Пресудом Апелационог суда у Београду Београду Гж 2333/17 од 18.04.2018. године, ставом првим изреке, преиначено је решење Основног суда у Убу П 678/15 од 28.09.2016. године, тако што се не дозвољава преиначење тужбе из поднеска тужилаца АА и ББ од 19.01.2016. године. Ставом два изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Убу П 678/15 од 19.01.2017. године, у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су тужиоци по основу наслеђа иза своје сестре, сада пок. ЕЕ из ..., стекли правни основ за стицање права својине са уделима на по 1/3 на једној породичној кући која се састоји од приземља и спрата укупне површине 280м² као и ванкњижној непокретности која се налази на кат. пар. ... њива треће класе укупне површине 0.27,67ха из Л.Н бр. ... КО ..., као и право сусвојине са истим уделима на делу КП бр. ... неопходном за редовну употребу наведене куће, у мерама и границама ближе описаном у том ставу изреке, а који део од кат. парц. ... има површину од 0.04,03 ха све КО ..., што су тужени ВВ и ЂЂ, као правни следбеници сада пок. ЖЖ из ... и тужени ГГ и ДД, као правни следбеници сада пок. ЗЗ из ..., као власника из Л.Н бр. КО ..., били дужни признати и трпети да тужиоци по основу ове пресуде након њене правноснажности упишу своје право сувласништва са уделима од по 1/3 на породичној стамбеној згради која се налази на кат. парц. бр. ... када се стекну услови за то, као неоснован. Ставом три изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужиоци АА и ББ солидарно да накнаде трошкове поступка туженом ВВ у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана. Ставом четири изреке, обавезани су тужиоци да накнаде трошкове другостепеног поступка туженим ВВ у износу од 23.800,00 динара и ЂЂ у износу од 23.800,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су браћа сада пок. ЕЕ која је умрла 08.09.2011. године. Исти су оглашени за наследнике са по 1/2 на њеној заоставштини,

али у заоставштину није ушла и спорна кућа и део кат. парц. ... КО Тужени ВВ и тужена ЋЋ су деца сада пок. ЖЖ из првог брака са њиховом мајком ИИ. Покојни ЖЖ је преминуо дана ... године, његова заоставштина је расправљена и за наследника су оглашени ЕЕ са 1/3 и тужени ВВ са 2/3 обзиром да се његова сестра ЋЋ одрекла свог наследног дела у његову корист. Тужени ГГ и тужени ДД су деца сада пок. Кристијане Марјановић која је уписана као власник кат. парц. ... КО Приликом расправљања заоставштине пок. ЖЖ, није утврђено да његову заоставштину чини спорна кућа и део кат. парц. ... КО ... из разлога што се предметна парцела водила на ранијег власника ЗЗ чији су наследници сада тужени ГГ и ДД. Брак између ЕЕ и ЖЖ закључен је дана 27.08.1988. године и трајао све до ЖЖ смрти. Исти су у почетку брака живели у старој кући са родитељима ЖЖ, а затим су до усељења у спорну кућу живели у стану у саставу ... у Мајка сада пок. ЖЖ – ЈЈ је 02.11.1992. године продала своју парцелу у ... па су ЕЕ и ЖЖ започели изградњу спорне куће која је трајала неколико година. У изградњи темеља куће уложен је износ од 10.000 аустријских шилинга остварен продајом назначене парцеле, а уложен је и новац од продаје краве и телади оца ЖЖ. У даљем току наставка градње уложен је износ од 5.500 немачких марака, остварен продајом две парцеле у ... које су биле власништво ЕЕ. Исте је продала 20.09.1996. године и то једну за 2.000 немачких марака, а након тога прикупљен је и износ од продаје куће у ... коју је градио ЖЖ за време трајања брака са ИИ мајком туженог ВВ и тужене ЋЋ. ЕЕ је имала зараду из радног односа јер је радила у ... у ... и ..., а и приватно, а ЖЖ је радио као ... у ... и Два – три месеца имали су приватну ... у ЖЖ неколико година пред смрт је био незапослен, а ЕЕ је отишла у пензију дана 01.12.2006. године. Након смрти ЖЖ, ЕЕ је уложила одређени износ новца у опремање куће (урадила дрвене стубове на терасу, настрешницу, стубове на степеништу, поткровља за гелендере, металну ограду на тераси поткровља и урадила гаражна метална врата, ПВЦ врата на изласку из гараже и двоје маталних врата на свињцу, а изградила је стазу око куће и извршила бетонирање око бунара. Спорна кућа изграђена је на кат. парц. ... КО ..., њена укупна површина је 27,67 ари, али тужени ЖЖ је купио део те парцеле 27.01.1966. године у површине од 4,03 ара, док је остали део парцеле купила КК. Након смрти ЗЗ на коју се и даље у Служби за катастар непокретности води предметна парцела исту су наследили овде тужени ГГ и ДД, оба из

У овој правној ствари тужиоци су поднели тужбу против туженог ВВ, ДД и ГГ. Првостепени суд је одлучујући о захтеву донео пресуду П 187/13 од 17.12.2013. године. Одлучујући о жалби Апелациони суд у Београду је решењем Гж 1649/14 од 22.10.2015. године укинуо назначену првостепену пресуду и предмет доставио Основном суду на поновно суђење. Поред осталих разлога наведених у том решењу назначено је да суд није на поуздан начин утврдио да ли постоји потпуна пасивна легитимација на страни тужених из разлога што је пок. ЖЖ имао још једно дете осим туженог ВВ, овде сада тужену ЋЋ, а иста није била обухваћена тужбом. Ради се о одређеном правном односу у ком се одлучује а због природе тог односа исти се може решити на јединствен начин према свим власницима предметне непокретности, па како сви они чине процесну заједницу пасивних јединствених супарничара сходно члану 204. ЗПП, то је било неопходно тужбом обухватити и тужену ЋЋ из У

даљем току поступка, тужиоци су поднеском од 19.01.2016.године, извршили субјективно преиначење тужбе тако што су као тужену поред осталих тужених означили и ЋЋ из Међутим, тужена ЋЋ из ... се није сагласила са преиначењем тужбе али је првостепени суд поред њеног противљења решењем П 678/15 од 28.09.2016. године дозволио преиначење тужбе. Првостепени суд је назначено решење донео применом члана 199. ЗПП, са образложењем да су испуњен услови за субјективно преиначење тужбе јер је то целисходно за коначно решење односа према странкама, а поступак по преиначеној тужби неће знатно да продужи трајање парнице, обзиром да ће извести доказ саслушањем странака и два сведока као и да ће се тражити додатно изјашњење вештака. Након тога, сходно изведеним доказима првостепени суд је одлучио о тужбеном захтеву тако што је исти усвојио и обавезао тужене на плаћање трошкова поступка.

Одлучујући о жалби, другостепени суд је заузео становиште да је првостепени суд погрешно поступио када је дозволио преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 19.01.2016. године. При томе другостепени суд налази да је првобитно поднета тужба од 28.01.2013. године морала да садржи све у смислу одредбе члана 192. став 1. ЗПП. Субјективно преиначење тужбе у смислу члана 201. став 1. ЗПП постоји када тужилац уместо првобитног туженог тужи друго лице, те означање поред првобитно тужених да је тужена ЋЋ не представља субјективно преиначење тужбе како је насловљен поднесак тужилаца од 19.01.2016. године али да при свему томе није било места доношењу решења нити могућности примене члана 199. ЗПП, из разлога што ЋЋ није пристала на проширење тужбе те да стога нису били испуњени услови прописани чланом 205. став 2. ЗПП. Стога је ставом првим изреке другостепеног суда преиначено решење првостепеног суда од 28.09.2016. године тако што није дозвољено преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 19.01.2016. године. При томе другостепени суд налази да је чланом 211. став 1. ЗПП прописано да супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа "тужбом морају да се обухвата сва лица која су учесници материјално-правног односа, а ставом 2. истог члана је прописано да ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован". Ставом 3. истог члана прописано је да о супарничарству суд води рачуна по службеној дужности. Будући да ЋЋ није била обухваћена тужбом, то је пасивна легитимација непотпуна па обзиром да иста није дала сагласност за субјективно преиначење тужбе, то је суд тужбени захтев морао одбити као неоснован јер због природе правног односа спор може решити на једнак начин према свим туженима који су у овом случају били јединствени супарничари предвиђени чланом 210. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је поступио другостепени суд када је преиначио решење Основног суда у Убу П 678/15 од 28.09.2016. године и није дозволио преиначење тужбе тужилаца из поднеска од 19.01.2016. године и сходно томе правилно је поступио када је одбио тужбени захтев тужилаца јер из свега тога произилази да на страни туженог постоји недостатак потпуне пасивне легитимације,

а обзиром да се ради о нужним и јединственим супарничарима према којима се на јединствен начин мора решити спорни однос. Стоји чињеница да је 201. ЗПП предвиђена могућност субјективног преиначења тужбе. Међутим, првостепени суд није могао без сагласности ТТ која је означена накнадно као тужена да дозволи преиначење тужбе тј. није било места примени члана 199. ЗПП. Сходно томе произилази да нису били испуњени услови прописани чланом 205. став 2. ЗПП. У случајевима када новоозначени тужени не пристане на субјективно преиначење тужбе, тужилац може поднети нову тужбу против истог туженог (новотуженог) и тражити спајање предмета што у овом случају није учињено.

Нису од значаја наводи из ревизије тужилаца да се тужена ТТ свог наследног дела одрекла у корист овде туженог ВВ из ... свога брата, те да се не може сматрати нужним супарничарем ово из разлога што приликом расправљања заоставштине покојног ЖЖ, оца ВВ и ТТ, није утврђено да његову заоставштину чини и спорна непокретност. Сходно томе, и ако се ради о накнадно пронађеној имовини, и ако се не би водио нови оставински поступак, сви законски завештајни наследници оставиоца, морали би бити обухваћени тужбом и тужбеним захтевом у случају решавања спорног односа у парничном поступку. Једном окончан оставински поступак не може се поново покретати, већ се сва спорна питања везано за оставинску масу оставиоца морају решавати у парничном поступку. Међутим, то не значи да би из парничног поступка, била елиминисана и лица која су наследници оставиоца без обзира да ли су се иста прихватила или не имовине која је била предмет расправљања заоставштине. Исти се сматрају нужним супарничарима и морају бити обухваћени тужбом у случају решавања спорног односа у парничном поступку.

Ни остали наводи из ревизије тужилаца нису од таквог значаја да могу довести до другачије одлуке суда.

Из напред изнетих разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић